

گزارش جامع فعالیت های امداد رسانی به کودکان و زنان محروم کشور کنیا

جمعیت امداد دانشجویی - مردمی امام علی (ع)

آذرماه ۱۳۹۰

مقدمه

جمعیت امداد دانشجویی- مردمی امام علی(ع) تقریباً نزدیک به هفت ماه است که توسط یکی از اعضای خود که در نایروبی پایتخت کشور کنیا زندگی می‌کند، کمک‌های انسان دوستانه خود را که شامل: خوراک، پوشاک، لوازم تحریر و وسایل بهداشتی- درمانی و فرهنگی می‌باشد، به آن منطقه ارسال کرده و توانسته است خدمتی به سزا به کودکان و زنان نیازمند این منطقه برساند.

در منطقه ای که جمعیت به ارائه خدمات انسان دوستانه خود پرداخته است، زندگی مردم زیر خط فقر است. جمعیت امام علی(ع) سعی کرده تا برخی نیازهای اولیه زندگی را برای کودکان و خانواده های آنان در حد توانایی خود برآورده کند. کودکان، زنان و جوانان این مناطق همواره از اینکه جمعیت به آنان کمک رسانی کرده است شاد هستند و برخی از مشکلات شان را بدین وسیله مرتفع ساخته اند. همکاری و علاقه مردم این مناطق، زمینه را برای سایر فعالیت های امداد رسانی جمعیت مانند آموزش رایگان توسط دانشجویان داوطلب، در آینده بیشتر مهیا خواهد ساخت و همین امر باعث شده است تا جمعیت به برنامه های گسترده تر امداد رسانی در این مناطق با حمایت سایر مردم جهان از مسلمان و غیر مسلمان بیاورد.

فعالیت های امداد رسانی انجام شده در کنیا توسط جمعیت

جمعیت فعالیت های خود را در این منطقه بر اساس اولویت بندی نیازها و توانایی ارائه خدمات امدادی خود به اجرا گذاشته است. بنابراین فعالیت های جمعیت به ترتیب زیر اولویت بندی شده است:

- ۱- نیازهای اولیه: خوراک؛ پوشاک؛ مسکن
- ۲- نیازهای ثانویه: آموزش کودکان، زنان و جوانان
- ۳- نیازهای امدادی دیگر: کارآفرینی و اشتغال زایی برای خروج از فقر

از فعالیت های انجام شده جمعیت امام علی (ع) در مناطق فقیرنشین نایروبی طبخ غذای رایگان در طول هفته و تقسیم آن بین مردم می باشد و همچنین آموزش بهداشتی- درمانی و سایر آموزش ها، استفاده از کمترین امکانات ممکن برای رفع نیازها و ادامه زندگی از دیگر فعالیت های صورت گرفته است.

در این مناطق متاسفانه به خاطر شدت فقر انسان ها و حیوانات به راحتی جان خود را در کنار خیابان ها و پارکها از دست می دهند، که خوشبختانه به دلیل این امداد رسانی ها و رسیدگی هایی که توسط جمعیت امام علی (ع) صورت گرفته، تعداد بسیاری از مردم از مشکلات و بیماری های سخت جان سالم بدر برده اند. حمایت از کودکان و زنان نیازمند یکی از نخستین اولویت های امداد رسانی جمعیت در این مناطق بوده است.

این منطقه مستعد امداد رسانی های گسترده تر می باشد و با توجه به سطح فقر اقتصادی و فرهنگی موجود لازم است تا در آینده برنامه های امداد رسانی مناسب تر و شایسته تر به اجرا در آید. جمعیت در نظر دارد تا برای تامین منابع مالی طرح های امداد رسانی های بین المللی خود از جامعه جهانی مسلمان و غیر مسلمان برای کمک رسانی دعوت نماید.

منابع مالی هزینه شده در اجرای پروژه امداد رسانی به کودکان و زنان محروم کنیا

جمعیت تاکنون نزدیک به ۶۰۰۰ دلار برای فعالیت های امداد رسانی خود در این منطقه هزینه کرده است. این کمک ها تماما از محل کمک های مردمی خانم گودرزی از خیرین جمعیت و دوستان ایشان که به صورت خاص برای امداد رسانی به مردم نیازمند کنیا به جمعیت اهدا شده است، صورت گرفته است و توسط خود ایشان که در آنجا زندگی می کنند، به منطقه ارسال می شود.

در این منطقه از نایروبی با توجه به طبیعت زیبا و فراوانی میوهجات و غذا با ۹۰ هزار شیلینگ که معادل ۱۰۰ هزار تومان می باشد، نماینده جمعیت منطقه وسیعی را تحت پوشش خود قرار داده است و به طور مستمر و دائمی برای آنها مایحتاج اولیه زندگی را فراهم می کند.

برنامه های آتی جمعیت در کنیا

لذا با توجه به فعالیت ها و اقدامات صورت گرفته در کنیا، برنامه هایی برای پیشبرد کار و عملکرد جمعیت در آینده ترتیب داده شده است، که شامل موارد زیر می باشد:

- ۱- دعوت از جامعه جهانی برای تامین منابع مالی مورد نیاز جهت کمک رسانی های امدادی
- ۲- آموزش های انجام شده و در دست اقدام در سطح گسترده در زمینه های مختلف در دیگر مناطق فقیرنشین نایروبی و شهرهای اطراف آن
- ۳- ایجاد آشپزخانه و مکان های پخت و پز در این مناطق
- ۴- دسترسی هر چه بهتر به مکان های بهداشتی و درمانی
- ۵- ایجاد شغل و تحصیل برای مردم مناطق معضل خیز نایروبی
- ۶- برنامه های کارآفرینی و خودسازی به طور پیوسته برای نوجوانان و جوانان

مختصری از وضعیت اقتصادی - اجتماعی مردم در کشور کنیا

کنیا کشوری است در شرق آفریقا، پایتخت آن نایروبی است و مومباسا، کیسومو و تاکورو شهرهای مهم آن محسوب می گردند. کشور کنیا به هشت استان تقسیم گردیده که هر کدام توسط یک استاندار اداره می گردد. هر استان به ۷۱ منطقه و ۲۶۲ بخش و ۱۰۸۸ ناحیه تقسیم شده اند. دولت بر کار استانداری ها نظارت می کند. جمعیت این کشور طبق آخرین سرشماری رسمی که در سال ۱۹۹۷ انجام شده یازده میلیون و پانصد هزار نفر می باشد. ۷۳٪ از مردم کنیا مسیحی، ۱۹٪ آنیمیست و ۶٪ مسلمان هستند. زبان رسمی آنان سواحلی و انگلیسی می باشد.

امور سیاسی کنیا در چهار چوب نظام سیاسی رئیس جمهوری و دموکراسی قرار دارد. قوه مجریه در اختیار دولت است. قوه قانون گذاری بین دولت و مجلس کنیا تقسیم شده است. قوه قضائیه مستقل از مجریه و قانون گذاری است. پرتغالی ها اولین خارجیانی بودند که پا به کنیا گذاشتند. آنها مدتی به منطقه ساحلی حکمرانی کردند. دوره مستعمراتی شرق آفریقا به طور رسمی از سال ۱۵۰۵ آغاز می شود. اغلب تاریخ شناسان اعتقاد دارند که دوران مستعمراتی کنیا از زمان تحت الحمایه شدن سلطان زنگبار توسط آلمان ها در سال ۱۸۵۵ و تاسیس کمپانی امپراطوری بریتانیا - شرق آفریقا - در سال ۱۸۸۸ شروع شده است. سپس بریتانیا اقدام به احداث خط آهن اگاندا - کنیا کرد که با وجود مخالفت قبایل مختلف، به ویژه مردم ناندی به رهبری اوروکویوت از سال های ۱۸۹۵ تا ۱۹۰۵، موفق به ساخت آن شد.

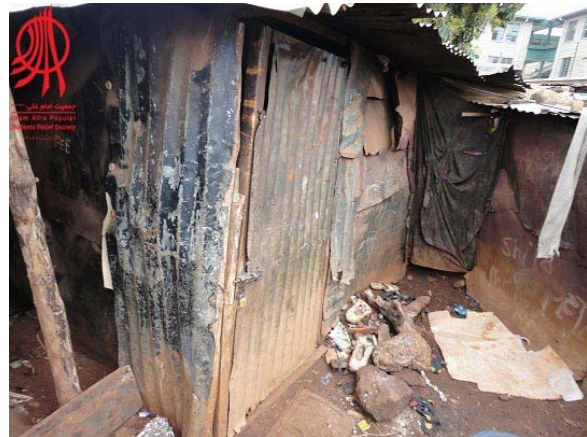
در اوایل قرن بیستم، کشاورزان اروپایی و بریتانیایی در مناطق مرکزی کنیا ساکن شدند و با کاشت قهوه و چای ثروتمند شدند. حوالی سال های ۱۹۳۰، حدود ۳۰ هزار نفر از ساکنین این منطقه به خاطر تاثیرشان بر اقتصاد، از نیروهای سیاسی رنج فراوان می کشیدند. این منطقه سرزمین مادری میلیون ها نفر از اهالی قبیله کیکوبو بود که طبق قوانین اروپایی زمین نداشتند و مانند کشاورزان دوره گرد زندگی می کردند. از اکتبر سال ۱۹۵۳ تا دسامبر ۱۹۵۹، کنیا شاهد افزایش شورش مائوئو علیه قوانین بریتانیایی بود که ژنرال ارشد هینده، برای فرماندهی عملیات سرکوب شورش انتخاب شد. اولین انتخاب مجلس قانون گذاری آفریقا در سال

۱۹۵۷ رخ داد. اتحادیه ملی آفریقایی کنیا به رهبری جومو کیناتا، بلافاصله پس از استقلال کنیا در ۱۲ دسامبر ۱۹۶۳، دولت را تشکیل دادند و یک سال بعد اولین رئیس جمهور کنیا انتخاب گردید.

اقتصاد کنیا

در سال های ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۴، کنیا شاهد وخیم ترین شرایط اقتصادی بود. رشد تولید ناخالص ملی متوقف شد و تولید محصولات کشاورزی به ۹/۳٪ در سال کاهش یافت. در اوت ۱۹۹۴، نرخ تورم به ۱۰۰٪ رسید. دولت کنیا در سال ۱۹۹۹ با ساخت ضد فساد کنیا، گام مهمی در راستای اصلاحات برداشت. در ژوئیه ۲۰۰۰، IMF قرارداد اعضای تسهیلات رشد و کاهش فقر (PRGF) را به ارزش ۱۵۰ میلیون دلار تایید کرد و بانک جهانی نیز ۱۵۷ میلیون دلار اعتبار برای اصلاح ساختار اقتصاد به کنیا داد. در دسامبر ۲۰۰۰، سازمان ضد فساد، مغایر با قانون اساسی تشخیص داده شد و تلاش مجدد برای شروع دوباره در اواسط ۲۰۰۲، بی نتیجه بود. در اوایل سال ۲۰۰۶، رئیس جمهور چین، قرارداد اکتشاف نفت را با کنیا امضا کرد. این شرکت عملیات حفاری و حفر چاه را در مرزهای سودان و سومالی و در آب های ساحلی انجام می دهد هنوز نفت تولید نشده، زیرا مخازن نفت هنوز کشف نشده اند.

جمعیت امداد دانشجویی - مردمی امام علی (ع)